

МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ

ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАФЕДРА ФІЛОСОФІЇ, БІОЕТИКИ ТА ІНОЗЕМНИХ МОВ

ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

КОМУНАЛЬНА УСТАНОВА
«ОДЕСЬКИЙ МІСЬКИЙ ЦЕНТР ЗДОРОВ'Я»
ОДЕСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ

КАФЕДРА ЗАГАЛЬНОЇ ПСИХОЛОГІЇ І ПСИХОЛОГІЧНОГО КОНСУЛЬТУВАННЯ
МІЖНАРОДНА АКАДЕМІЯ ПСИХОСІНЕРГЕТИКИ ТА АЛЬФОЛОГІЇ

МАТЕРІАЛИ

VI Міжнародної наукової конференції

ЛЮДИНА ЯК ЦІЛІСНІСТЬ:

ЛЮДСЬКЕ, ПОЗАЛЮДСЬКЕ, НАДЛЮДСЬКЕ

УДК 111.32:159.923(043.2)
Л 937

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради
Одеського національного медичного університету
(протокол № 5 від 25 січня 2024 р.)

Редакційна колегія:

Доннікова І. А. - доктор філософських наук, професор, завідувачка кафедри філософії Національного університету «Одеська морська академія»;

Кривцова Н. В. - кандидат психологічних наук, President of the International Academy of psychosynergetics and alphalogy, голова Товариства дослідників МАПА, керівник психологічної служби Одеського національного медичного університету;

Лазор Н. В. – старший викладач кафедри філософії, біоетики та іноземних мов Одеського національного медичного університету;

Ляшенко Д. М. – кандидат філософських наук, доцент, доцент кафедри філософії Національного університету «Одеська морська академія», доцент кафедри філософії, біоетики та іноземних мов Одеського національного медичного університету;

Медянова О. В. – кандидат психологічних наук, доцент кафедри соціальної психології Одеського національного університету імені І.І. Мечникова;

Мокрієнко Е. М. – старший викладач кафедри філософії, біоетики та іноземних мов Одеського національного медичного університету;

Терзі О. О. – доктор юридичних наук, доцент, професор кафедри Національної безпеки інституту безпеки ПрАТ «ВНЗ "Міжрегіональна Академія управління персоналом"»

Відповідальний редактор:

Ханжи В. Б. – доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри філософії, біоетики та іноземних мов Одеського національного медичного університету.

Рецензенти:

Дунаєва Л. М. – доктор політичних наук, професор, декан факультету психології та соціальної роботи Одеського національного університету імені І. І. Мечникова;

Варинська А. М. - кандидат філологічних наук, професор, завідувачка кафедри українознавства Національного університету «Одеська морська академія».

Л 937 Людина як цілісність: людське, позалюдське, надлюдське: Збірник матеріалів VI Міжнародної наукової конференції (19 жовтня 2023 р., м. Одеса) / Одеськ. нац. мед. ун-т, каф. філософії, біоетики та іноземних мов, Міжнародна академія психосінергетики та альфології та ін. ; ред. кол. : В. Б. Ханжи (відп. ред.) та ін. – Одеса, 2024. – 294 с.

У збірнику матеріалів запропоновано міждисциплінарний погляд на актуальні проблеми буття людини, а також її можливих поза- та надлюдських перспектив. Представлено результати осмислення людини як цілісності через зіставлення філософських, соціально-гуманітарних і природничо-наукових підходів. Окремою рубрикою висвітлено матеріали круглого столу, присвяченого діяльності Брюссельської наукової школи. Для дослідників питань людського існування та самовдосконалення.

Матеріали опубліковані в авторській редакції.

Редакційна колегія не завжди поділяє позиції авторів. За точність, достовірність та коректність викладеного матеріалу всю відповідальність несуть автори.

© Автори матеріалів, 2024

ЗМІСТ

ПЕРЕДМОВА	5
АНТРОПОЛОГІЧНИЙ ВИМІР СУЧАСНОГО ЗНАННЯ	6
VERGELES K.M., KULISH P.L., SHKOLNIKOVA T.Y., VERGELES T.M. A PERSON IN THE SOCIO-CULTURAL SPACE: TODAY'S CHALLENGES.....	6
НАРБУТОВА Т.Є., Спаський І.Д. ЦІЛІСНІСТЬ ЛЮДИНИ В КОНТЕКСТІ КОГНІТИВНОЇ НАУКИ	12
ПЕТИНОВА О.Б. ФІЛОСОФСЬКІ КОНТЕКСТИ ХХІ СТОЛІТТЯ: ЖІНКА, ЧОЛОВІК ТА БЛИЗНЮКОВІ ПОЛУМ'Я	15
ПОПЛАВСЬКА Т.М., Стойкова К.М. АНТРОПОЛОГІЧНІ ВИМІРИ ГЕНДЕРНОЇ ПРОБЛЕМАТИКИ В СУЧАСНІЙ ФІЛОСОФІЇ.....	18
RAIKHERT K. AXIOLOGY AND HEURISTICS.....	23
STELA SPĪNU THE INFLUENCE OF XENOCENTRISM ON STUDENT'S COMMUNICATION IN A MULTICULTURAL ENVIRONMENT.....	27
СВІТЛИЦЬКА В.Р. АРХЕТИП ВЕЛИКОЇ МАТЕРІ: СУЧАСНІ КОНТЕКСТИ ХХІ СТОЛІТТЯ.....	33
ТКАЧЕНКО К.В. ЛЮДИНА ТА ЇЇ ІДЕНТИЧНІСТЬ: МОВНЕ ПИТАННЯ НА ПРИКЛАДІ КОРИННИХ НАРОДІВ КИТАЮ	36
ФЕДОРОВА І.В. ПРОБЛЕМИ ТРАНСГУМАНІЗМУ НА ТЛІ АНТРОПОЛОГІЧНОЇ КРИЗИ ЯК ПРЕДМЕТ ФІЛОСОФСЬКОЇ РЕФЛЕКСІЇ.....	39
МЕТАФІЗИЧНІ ТА ФІЛОСОФСЬКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ РЕФЛЕКСІЇ ЩОДО ЛЮДСЬКОГО, ПОЗАЛЮДСЬКОГО, НАДЛЮДСЬКОГО	44
ВАСТЬЯНОВ Р.С. ФІЛОСОФСЬКІ КАТЕГОРІЇ В РОЗУМІННІ ФУНДАМЕНТАЛЬНИХ ПОЛОЖЕНЬ ПРО ХВОРОБУ ЛЮДИНИ. МОНОМОРБІДНІСТЬ ТА КОМОРБІДНІСТЬ ЯК КАТЕГОРІЇ В КЛІНІЧНІЙ МЕДИЦИНІ.....	44
ДОННІКОВА І.А. ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК СИМУЛЯЦІЯ ЛЮДСЬКОГО	53
ЗУБАРЄВ О.С. МАХАТМА ГАНДІ ПРО НЕНАСИЛЬСТВО, ІСТИНУ ТА ЛЮДСТВО	56
KOROLKOV M.O. PLATO'S POSSIBLE SOLUTION OF THE MIND-BODY PROBLEM.....	59
ПУНЧЕНКО О.П., Пунченко Н.О. СУЧАСНА АНТРОПОЛОГІЧНА КРИЗА: СУТНІСТЬ І ОСНОВНІ ПАРАМЕТРИ	65
ХМІЛЬ Т.В. ЦІЛІСНІСТЬ ЛЮДИНИ В КОНТЕКСТІ СВІТОГЛЯДНИХ ПАРАДИГМ.....	71
ПРОБЛЕМИ ЦІЛІСНОСТІ ЛЮДИНИ В ЕКСТРЕМАЛЬНИХ УМОВАХ. ЛЮДИНА В УМОВАХ ВІЙНИ.....	74
БУСЛАЄВА В.В. ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОЯВІВ ПСИХОЛОГІЧНИХ ЗАХИСТІВ У ОСІБ, ЩО ЗАЗНАЛИ ВПЛИВ ВІЙНИ	74
GULMIRA SPICER SHAMANISM AND SHAMANIC RITUALS IN MODERN APPLIED PSYCHOLOGY	80
КНЯЗЬКОВА В.Я., СКОРОХОДОВА Ю.В. МЕНТАЛЬНЕ ЗДОРОВ'Я ЛЮДИНИ ТА ЙОГО ПІДТРИМКА ПІД ЧАС ВІЙНИ	87
ЛЕВИЦЬКА А.І. ІМПАКТ ВОЄННИХ КОНФЛІКТІВ НА ПСИХОЛОГІЧНИЙ СТАН ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ МЕДИЧНОЇ ОСВІТИ: РОЛЬ ВИКЛАДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ У ВІДНОВЛЕННІ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ЦІЛІСНОСТІ.....	92

Жмай О.В., Сорочан К.В., Івасик Я.С. РОЗВИТОК МЕНЕДЖМЕНТУ В СИСТЕМІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я.....	95
ЧАСОВІ АСПЕКТИ ЛЮДСЬКОГО ІСНУВАННЯ.....	99
Ляшенко Д.М. ЛЮДСЬКА ЧАСО-СВІДОМІСТЬ VS. МАШИННА «СВІДОМІСТЬ»: СПРОБА ФЕНОМЕНОЛОГІЧНОГО АНАЛІЗУ	99
Ханжи В.Б. «СХОПЛЕННЯ-3-ТЕПЕР» ТА НЕОДНОЗНАЧНІСТЬ ЧАСОВИХ МОДУСІВ У ВЧЕННІ Е. ГУССЕРЛЯ: ВІДГУК У РЕКОНСТРУКЦІЇ КОНЦЕПЦІЇ АНТРОПНОГО ЧАСУ	118
АНТРОПОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ МЕДИЦИНИ. ЗДОРОВ'Я ТА ЙОГО СКЛАДОВІ В КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ ВИКЛИКІВ.....	123
BANARI ION PETRU ETHICAL INTERPRETATIONS ON THE APPLICATION OF THE PRINCIPLE OF VULNERABILITY IN CLINICAL ACTIVITY.....	123
Данилко М.В. СОЦІОЕКОНОМІЧНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ЛЮДСЬКОГО КАПІТАЛУ В ГАЛУЗІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я В УМОВАХ ВІЙСЬКОВОГО ЧАСУ	126
СОЈОСARU VIOREL PAVEL ETHICAL AND MEDICAL ASPECTS OF THE ACTIVITIES OF MEDICAL WORKERS IN PENITENTIARY INSTITUTIONS	130
Ляшенко-Щербакова В.В. СУЧАСНІ ВИКЛИКИ ДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ГАЛУЗІ	135
Марічереда В. Г., Борщ В.І. ОРГАНІЗАЦІЙНО-УПРАВЛІНСЬКІ МЕХАНІЗМИ МЕНЕДЖМЕНТУ РИЗИКІВ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ПЕРИНАТАЛЬНОЇ ДОПОМОГИ.....	137
Одинець О.А. СИСТЕМА «ЗДОРОВ'Я-ХВОРОБА» В КОНТЕКСТІ ЦІЛІСНОСТІ БУТТЯ ЛЮДИНИ	142
OJovanu VITALIE ION ESSENTIAL SUBJECTS IN THE STUDY OF VULNERABILITY IN DIFFERENT CATEGORIES OF PATIENTS IN THE REPUBLIC OF MOLDOVA. BIOETHICAL ASPECTS.....	147
RUBANOVICI LUDMILA PETRU THE PRINCIPLE OF VULNERABILITY IN THE BIOMEDICAL FIELD	150
Харченко Н.В., Ковбаса К.І. ЗДОРОВ'Я ЯК ПИТАННЯ ПРАВ ТА ОБОВ'ЯЗКІВ ДЕРЖАВНОГО СЕКТОРА	155
ФІЛОСОФСЬКО-ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ЛЮДСЬКОГО БУТТЯ. ТРАНСФЕСІОНАЛІЗМ: ПОТЕНЦІАЛ САМОЗДІЙСНЕННЯ ОСВІЧЕНОЇ ЛЮДИНИ	158
Кривцова Н.В. КУЛЬТУРА “UZER”СТВА І МЕТОДОЛОГІЧНЕ ХАКЕРСТВО ЯК ІНДИКАТОРИ ЗРІЛОСТІ ОСОБИСТОСТІ ДОСЛІДНИКА, СХИЛЬНОЇ ДО ТРАНСФЕСІОНАЛІЗМУ. ЧАСТИНА 1	158
Жмай О., NELIN I. MANAGING BURNOUT IN THE WORKPLACE.....	166
ЮРИДИЧНИЙ ВИМІР МЕЖ ЛЮДСЬКОГО ІСНУВАННЯ І ДІЯЛЬНОСТІ	171
Криворучко В.О. ПРИЧИНИ ВИНИКНЕННЯ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ У ПІДЛІТКІВ	171
Москалюк А.Ю. ІНІЦІАЦІЯ ПРОЕКТУ ОХОРОНИ ПРАЦІ – КРОК УСВІДОМЛЕННЯ НЕОБХІДНОСТІ БЕЗПЕКИ.....	175

**«СХОПЛЕННЯ-З-ТЕПЕР» ТА НЕОДНОЗНАЧНІСТЬ
ЧАСОВИХ МОДУСІВ У ВЧЕННІ Е. ГУССЕРЛЯ:
ВІДГУК У РЕКОНСТРУКЦІЇ КОНЦЕПЦІЇ АНТРОПНОГО ЧАСУ**

Ханжи Володимир Борисович

*доктор філософських наук, професор,
завідувач кафедри філософії, біоетики та іноземних мов
Одеський національний медичний університет*

Ще на попередніх етапах розробки концепції антропного часу (В. Б. Ханжи) було зрозумілим, що структурні відносини людської темпоральності виявляються здатними підготовлювати та генерувати темпоральні фази – минуле, теперішнє та майбутнє – як природно змінні та неоднозначні. Ба більше, ця неоднозначність є принципово зумовленою такими ключовими властивостями антропного часу, як багаторівневність та складність структурних відносин [3, с. 231–232; 4, с. 28–29]. Нещодавно вийшла у світ ще одна робота, в якій автори реалізували задачу використання моделі time-consciousness німецького філософа-феноменолога Е. Гуссерля в інтерпретації вказаної особливості модусів антропного часу [6, с. 110–112]. В представлених тезах оприлюднюються отримані результати цього дослідження.

Якщо розглядати Гуссерлеву модель крізь призму нашого дослідницького інтересу, то вона в цьому відношенні виглядає двоїстою. З одного боку, у німецького автора простежується ідея умовності колишнього, теперішнього та прийдешнього, розмитості їхніх меж через генетичне переплетення «тепер» і «виходу з теперішнього» в конститутивній інтенційованості свідомості. Але, з іншого боку, якщо йдеться про виявлення в структурі свідомості темпоральних компонентів та прояснення принципів співвіднесення і взаємозв'язку відповідних часових фаз, то в гуссерлівських побудовах можна побачити й «матрьошковий» принцип моделювання.

Так, піддаючи аналізу здатність ретенції (первинної пам'яті), філософ зазначає, що вона, перебуваючи в актуальному «тепер», утримує в собі певну

минулу тривалість як зміст [2, с. 45]. Рівень ретенційного систематизування наступного порядку формується, коли ретенція, яка відходить в минуле, стає змістом ретенції, що змінює її. Оскільки чергова ретенція не просто модифікує попередню, а включає в свій зміст всю ретенційну низку (виступає в якості «метаретенції»), то, вкладаючись одна в одну, «матрьошки» ретенцій вибудовують цілісний і безперервний «континуум ретенцій» [2, с. 32, 85].

Подібний тип моделювання простежується і щодо спогаду (вторинної пам'яті). Через репрезентацію відчуттів, що пішли в минуле, відбувається конституювання зв'язку минулої та теперішньої фаз часу: теперішнє схоплює и реконструює минуле, щоб згодом (вже як минуле) також бути підданим реконструкції в «матрьошці» наступного «тепер». Тут, як і в ретенційному режимі (але виключно в модусі відтворення, без приєднання минулих відчуттів до сприйняття в акті «тепер»), показана послідовність реконструкцій виливається в континуум, на цей раз – «метаспогадного» плану [2, с. 116–117]. В контексті сказаного достатньо інтригуючим бачиться також питання співвідношення «матрьошок» мегаконтинуумів – метаретенції та метаспогаду.

Прояснюючи темпоральні функції сприйняття, Гуссерль, знову ж таки, звертається до ідеї неоднорідності сфери його безпосереднього орієнтування – «тепер». Розгляд даного конституювання саме за «матрьошковим» типом, звичайно, зіткнеться із значними труднощами, оскільки німецький філософ принципово наполягає на ідеальності (і, отже, розмитості) межі між «тепер» та «не-тепер». Тим не менш, привабливою і такою, що потенціює можливість цілої палітри інтерпретацій, є сама думка про неоднорідність і складність структури теперішнього, адже в сприйнятті триєдиним чином синтезуються результати: 1) первинно-актуальної діяльності свідомості; 2) ретенційного утримання; 3) очікування (протенції) як орієнтування на майбутнє. Як зауважує Гуссерль, показаний пасивний синтез «...виражається як спосіб, у який теперішнє сприйняття переходить у сприйняття, що залишається в пам'яті і згасає як фундаментальна форма колишнього, пов'язуючись із попередніми ретенціями, спонукальними протенціями або спрямованими на прийдешнє

інтенціями» [5, с. xxxviii] (у перекладі – В. Х.). Цей сприймаючий комплекс надає цілісну темпорально-континуальну картину об'єкта.

Можливість конституювання безперервної часової пролонгованості через опосередкованість часових фаз «тепер-матрьошкою», витлумачується Гуссерлем ще в одному аспекті. Висуваючи здатність протенції в якості підстави «утримання-у-схопленні» майбутніх (очікуваних) інтервалів (в тому ж ключі, як в ретенційному «схопленні» в одиниці «тепер» утримується минула тривалість), а також враховуючи зв'язок протенції зі спогадом, філософ зазначає, що саме в теперішньому часі (який, як вже було вказано, є синтезом «тепер-матрьошки» і оточуючих «часових околиць» «не-тепер») минула тривалість, що реконструйована у спогаді, континуально переплітається з протенційним залученням майбутнього [1, с. 99]. До цього треба додати антиципаційне «матрьошкування», яке є скорельованим з обставиною неоднорідності досвіду, в якому «матрьошка» безпосередньо даного («ядра») континуально синтезується зі спектром темпоральних одиниць можливих майбутніх станів об'єкта («горизонтом») [1, с. 32].

Повертаючись до концепції антропного часу, варто зазначити, що в контексті, про який йдеться вище, можна розглядати взаємозв'язок антропних модусів часу щонайменше у трьох аспектах: 1) у рамках однієї «часової матрьошки»; 2) щодо часових одиниць одного рівня; 3) у комплексі «внутрішнє-зовнішнє». Розглянемо докладніше третій варіант. Завдяки фундаментальній автономності «часових матрьошок» у конструкції «зовнішнє-внутрішнє» можуть виникати такі явища: а) часова одиниця більшого масштабу, якщо судити за критеріями змістової насиченості та інтенсивності подій, випереджає одиницю меншого масштабу; б) у «змаганні» різнорівневих «матрьошок» лідирує менша за масштабом часова одиниця. У першій з представлених картин спостерігаються такі ефекти: 1) внутрішнє переживає «колишність» свого теперішнього, а також актуальність свого прийдешнього; 2) зовнішнє переживає «теперішність» свого колишнього, а також «прийдешність» свого сьогоднішнього; 3) прийдешнє зовнішнього для

внутрішнього стає віддаленим прийдешнім, а колишнє внутрішнього для зовнішнього – віддаленим колишнім (в процесі такого «занурення у глибини часу» зміст цієї фази, стаючи з кожним етапом вираженим все слабкіше, зрештою фактично досягає стану неідентифікованості). У другій картині спостерігаються такі явища: 1) внутрішнє переживає «прийдешність» свого теперішнього (у такому разі про людину говорять як про таку, яка випередила свій час), а також актуальність свого колишнього; 2) зовнішнє переживає «теперішність» свого прийдешнього, а також «колишність» свого сьогоднішнього; 3) колишнє зовнішнього для внутрішнього стає віддаленим колишнім, а прийдешнє внутрішнього для зовнішнього – віддаленим прийдешнім.

Отже, підбиваючи підсумки інтерпретації низки положень гуссерлевської моделі інтенційованості свідомості «схопленням-з-тепер» та відповідного конституювання часових фаз в рамках реконструкції концепції антропного часу, слід зазначити таке. Едмунд Гуссерль висуває спосіб парадоксального узгодження двох начебто несумісних ідей: перша з них – положення про розмитість меж часових модусів, що підготовлюється здатністю свідомості конституювати синтетичну єдність «тепер» і «позатеперішнього»; друга – теза про те, що, незважаючи на вказану властивість «тепер» схоплювати в своєму змісті фази «не-тепер», формально часові одиниці зберігають свою приналежність до відповідних темпоральних фаз. Близьку до вказаної установку (яку, проте, фундують інші підстави) містить і концепція антропного часу. Властивість багаторівневої складності, притаманна системі людської темпоральності («часова матрешка»), обумовлює формування характеристики неоднозначності часових модусів, їхньої відносності. Такий ефект спостерігається за горизонтальною і вертикальною осями конституювання структури антропного часу через різноманітність співвідношення унікальних за критеріями тривалості, порядку і, головне, смислової насиченості (а також за синтетичним критерієм інтенсивності) темпоральних одиниць.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Гусерль Е. Досвід і судження. Дослідження генеалогії логіки / пер. і післямова В. Кебуладзе ; відп. ред. В. Кебуладзе. Харків : Фоліо, 2018. 372 с.
2. Гуссерль Э. Феноменология внутреннего сознания времени / общ. ред. В. И. Молчанова. *Собрание сочинений*. М. : Гнозис, 1994. Т. 1. 192 с.
3. Ханжи В. Б. Парадигмы времени: от онтологического к антропологическому пониманию : монография. Херсон : Гринь Д. С., 2014. 360 с.
4. Ханжи В. Б., Vuchko Olga V. Конститутивна інтенційованість свідомості у концепції феноменологічного часу Е. Гуссерля та фази антропного часу. *Людина як цілісність: традиції та інновації: Збірник матеріалів V Міжнародної наукової конференції (20 жовтня 2022 р., м. Одеса) / відп. ред. В. Б. Ханжи. Одеса, 2023. С. 21–32.*
5. Husserl E. *Analyses Concerning Passive and Active Synthesis: Lectures on Transcendental Logic* / translated by A. J. Steinbock. Dordrecht : Springer, 2001. 660 p.
6. Khanzhy V. B. & Lyashenko D. M. The Interpretation of Husserl's Time-Consciousness in the Reconstruction of the Concept of Anthropic Time. Part Two. *Anthropological Measurements of Philosophical Research*. 2023. № 24. Pp. 101–117.

Терзі Олена Олександрівна, доктор юридичних наук, доцент, професор кафедри Національної безпеки інституту безпеки, ПрАТ «ВНЗ “Міжрегіональна академія управління персоналом”» (Україна, Київ)

Ткаченко Катерина Валеріївна, кандидатка філософських наук, викладачка Інституту медіа та комунікацій, Аньхойський університет фінансів та економіки (КНР, провінція Аньхой, м. Бенбу)

Трандафір Валерія Олегівна, студентка, Одеська державна академія будівництва та архітектури (Україна, Одеса)

Федорова Інна Валеріївна, аспірантка кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності, ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д. Ушинського» (Україна, Одеса)

Ханжи Володимир Борисович, доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри філософії, біоетики та іноземних мов, Одеський національний медичний університет (Україна, Одеса)

Харченко Наталія Вікторівна, доктор економічних наук, доцент, доцент кафедри громадського здоров'я з лікарсько-трудовою експертизою, Полтавський державний медичний університет (Україна, Полтава)

Хміль Тетяна Володимирівна, кандидат філософських наук, доцент, доцент кафедри філософії і педагогіки, Національний технічний університет «Дніпровська політехніка» (Україна, Дніпро)